

**Пролетта в
51. СОУ**

2, 3 стр.

**Интервю с
Багряна**

6 стр.

**Наша ученичка
издаде книга**

7 стр.

**Искрено и
лично**

8 стр.

**БРОЙ 2 (29), ГОДИНА III,
20 МАЙ 2009г.**

С душа на чучулига

Специален брой на "ВЕСТИ +",
посветен на
Елисавета Багряна

СПЕЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА 51-ВО СОУ,
ЧЕТЕТЕ НИ И В ИНТЕРНЕТ НА АДРЕСИ: www.vesti51.hit.bg, www.51sou.hit.bg и www.51sousofia.hit.bg

Пролетна картина

Дойде пролетта. Сякаш слезе от небето, така неочаквано се появи. Тя обиколи прекрасната ни родина. По пътя ѝ всичко се пробуди за нов живот. Където стъпи, поникна свежа трева. Където погледна, тъмните облаци все едно с вълшебна пръчка изчезнаха и на тяхно място грейна весело, топло, златно слънце. То се усмихва и гали с лъчите си тревичките и дърветата.

Пъпките на цветята се разпукват. От тях и се показват чудни пролетни цветове. Снегът се стопи и сега тук-там се забелязват малки локвички.

Изгревите са по-цветни и по-топли, а залезите, по-ясни.

Птиците пеят по клоните на разцъфналите дървета. Техните песни изпълват въздуха.

Не се стелят вече навред мъгли. Студът не е сковал природата. Не гледа непрестанно всяка жива твар да поседне край огнището, та да стопли измръзналите си ръце.

Минаха се Лазаровден и Великден. Пъстрите яйца се изпотрошиха.

Отмина и Гергьовден. Затекоха топлите майски дни. Птиците загнездиха и замътиха. Най-последно яйцата се пропукаха и оттам с тихо писукане се показаха главичките на новородените пиленца.

Дойде юни.

Измина пролетта, но и другата година тя ще дойде още по-красива. Ние я очакваме всяка година с много надежда и топлина.

Наталия ГРАМАТИКОВА 3^Б клас

Този брой се издава по повод 49 години 51. СОУ „Елисавета Багряна” и 116 години от рождението ѝ.

Още в началото на учебната година обявихме началото на конкурса „С душа на чучулига”. Получихме наистина страхотни творби, но уви нямаме възможността да ви покажем всички тях...

В броя ще прочетете, какви неща са сътворили за пролетта учениците на 51. СОУ, за Коледа, за живота, за учениците, които издават книги и за Елисавета Багряна...

Приятно четене, скъпи приятели!

ВЕСТИ+

„Учим в София в прекрасен квартал, в чудесно училище, достойно за крал. Любимо училище, за нас си едно, в теб ние се учим, да правим добро, в теб ние се учим да творим красота. В тебе, Багряна, открих мъдростта. Любими учители с нас са сега. Часовете и класната, и младостта. Понякога нощем сънувам звънец и класната стая - детски дворец. Мое училище, щастлив съм в теб. Любима Багряна, ведно напред!”

Откъс от авторската песен на Асен Александров, директор на 51. СОУ „Елисавета Багряна” изпята на патронния празник в училище.

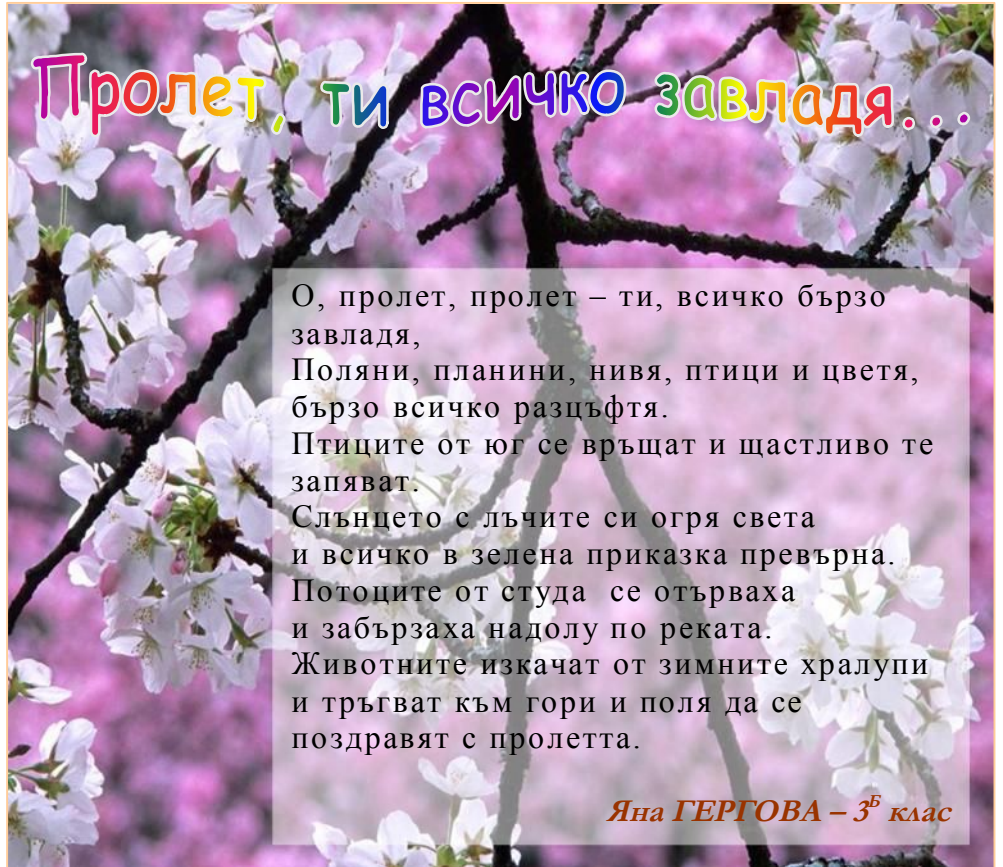

Пеперуда

Тя в небето се издига
и с очички ни намига.
Много, много е красива,
А и доста работлива.
Весело с крилцата пърха
и наляво-дясно хвърка.
Съзерцават я децата
и протягат си ръката.
Иска им се да я пипнат
и със нея да политнат
нависоко в небесата,
да докоснат те дъгата.

Цвета ХРИСТОВА,
3^А клас

Пролет, ти всичко завладя...

О, пролет, пролет – ти, всичко бързо
завладя,
Поляни, планини, нивя, птици и цветя,
бързо всичко разцъфтя.
Птиците от юг се връщат и щастливо те
запяват.
Слънцето с лъчите си огря света
и всичко в зелена приказка превърна.
Потоците от студа се отърваха
и забързаха надолу по реката.
Животните изкачат от зимните хралупи
и тръгват към гори и поля да се
поздравят с пролетта.

Яна ГЕРГОВА – 3^Б клас

Стоножката

Стоножката Лиляна на шест
години стана. Тръгна с баба си
веднъж тя на разходка. Вървеше
гордо с наперена походка.
Стигнаха до една поляна и поспря
се Лиляна. Баба й посочи левите и
десните крачета. Реши Лиляна да
залепи на обувките си червени и
зелени цветчета. На левите –
червени, а на десните – зелени.
Малката Лиляна за работа
се захвана. И още реже, лепи и
цветчета майстори.

Цвета ХРИСТОВА 3^А клас

© 2006 mongabay.com

Папагалче

Вкъщи имам си другарче-
малко сладко папагалче,
с малка рошава глава,
със златносинички перца.

Всяка сутрин ме събужда
с мелодичното гласче:
„Бързо ставай, не бави се,
в трети клас си ти, момче!”

Птичко малка, мила моя,
радвам ти се от сърце!
Щом вратата аз отворя
чувам звънкото гласче:

„Хей, желая ти сполука,
пръв в училище бъди
и шестици донеси!”

Марси, 3^А клас

Направихме с тати чудесно хвърчило-
от летви, картонче, канап и лепило.
И на поляната после отидохме дето,
канапа отпуснахме и литна в небето!

Как само сияеше нашто хвърчило!
Потръпвах от гордост, стана ми мило,
как волно с рееше из небесата
и пълнеше с радост на децата сърцата!

Хвърчило

**Когато изпратите нещо до вестника ни,
ви молим да си напишете името и класа!**

Домашно

Колко е трудничко, колко е страшно,
щом трябва самичък да пишеш домашно!
Да знаеш, че няма кой да помага,
да виждаш как времето бяга ли, бяга!

Часовникът тихичко шепне „тик-так“
и сякаш подсмивва се „Как си, юнак?!“

Ах, как ти се иска навън да играеш,
да тичаш на воля, да се пошляеш,
да гледаш небето, цветята, тревите
и с други деца да си правиш белите!

Но вместо това – седиш си във вкъщи
И пишеш домашно, а баба се мръщи,
Защото си мисли, че „Човек и природа“
се учи отскоро и е някаква мода,
защото не може да пее, рисува
да ти помага по литература,
а пък задачи по- трудни въобще не решава –
ех, че ти липсва мама тогава!

Колко е трудничко, колко е страшно,
щом трябва самичък да пишеш домашно,
щом мама и тати не са си във вкъщи,
а баба до тебе се мръщи ли, мръщи!

Марси, 3.^А клас

Неземна красота на
нашата земя

Със неземна красота
идва тука пролетта.

Новата трева
расне на плодородната земя.
Слънце грее над поляна
И цветята растат тогава.

Пролетта дойде

Пролетта дойде прекрасна!
Колко хубава е тя!
И цветенцата пак раснат
във трева зелена, прясна,
свежа като пролетта.

Слънчицето пак огрява
нашата хубава земя

и кокошките покрай хамбарите,
и агънцата във кошарите
радват се на пролетта.

Излизат пак деца на двора,
берат от новите цветя.
И Вrabчо каца на стобора,
радва се на пролетта.

Възкресение

Възкресение дойде!
Радваме се от сърце.
И подскачаме навън.
Чуват всички този шум.

Детските ни викове
тичат сред цветята нови.
Възкресение дойде!
Радвайте се от сърце!

Наталия ГРАМАТИКОВА 3^Б клас

Гатанки

Най-добър приятел на човека е то
и работа върши при всяко дърво.

Кокалчета то обича,
отгатни как се нарича.

(куче)

Кукурига сутрин рано,
туй животинче засмяно.

Буди всички вкъщи,
без никому да се намръщи.

(шетел)

Цвета ХРИСТОВА, 3.^А клас

Най-обичат да играят вън децата:
да потичат по тревата в парка,
птичките да гонят,
да покъсат тайно от цветята,
сладолед да хапнат,
да походят боси по земята,
топка да поритат
и да вдигнат връва чак до небесата!

Когато изпратите нещо до
вестника ни, ви молим да си
напишете името и класа!

Магията на Коледния дух

В центъра на града беше украсена голяма елха, по нея грееха лампички. Панделки и гирлянди се преплитаха по дългите и зелени клони. Кръглите, шарени топки дрънкаха, когато вятърът духваше. На върха на елхата беше сложена бляскава звезда. Тя грееше като истинска.

Наоколо се чуваше музика. Хората бяха шумни и весели. Музикантите свиреха всевъзможни коледни песни. Още не беше навалил сняг, но въпреки това беше студено.

Вечерта продължи с разноцветни зари. Малките деца ръкопляскаха и се радваха.

Елхата, обаче, не се смееше, както децата. Тя си мислеше, че Дядо Коледа ще я забрави, защото не беше написала писмо до него. За разлика от повечето градски елхи, тази беше истинска-отсечена от снежната гора и сложена за няколко дни да краси града. "А после?"-питах се тя. „Какво ще стане с мен?“. „Може би някой ще запали печката си с клоните ми“. – така си мислеше коледното дръвче. Единственият подарък, който искаше беше свободата, да се върне отново на мястото си в гората. Да я брули Севернякът и да не е украсена, въпреки че изглеждаше приказно красива със светлинките и топките.

Късно вечерта елхата заспа. По едно време се чу тропот на копита и подрънкване на звънчета. Една червена шейна се спря до бляскавата елха. От нея слезе белобрад старец с червени дрехи и голям чувал. „Какво имам за теб?“-помисли си старецът. Махна шапката си и извади от нея малко вълшебен пращец. Това беше Дядо Коледа !

На другата сутрин в града бяха останали само шарените панделки, гирляндите и топките. Елхата се беше събудила в гората. Стъблото и изглеждаше все едно не беше отсичано, а в клоните си тя държеше звездата, която стоеше на върха и.

Елхата разбра какво е станало и се засмя.

Наталия ГРАМАТИКОВА 3^Б клас

Публикуваме текстовете, участвали в коледния конкурс за есе, организиран от 51. СОУ. Текстовете бяха предадени и за конкурса на „Вести+“. Публикуваме някои от най-добрите есета.

Защо Дядо Коледа още не е дошъл?

Днес е Коледа! Чудя се защо Дядо Коледа още не е дошъл. Дали пък тази година ще ни пропусне? Не, разбира се! Та той е добрият старец.

Може би е попаднал в задръстване. Там в Лапландия сега е пълно с шейни и елени, но вълшебната дядоколедова шейна е с предимство, затова този вариант отпада.

Предполагам, че заради вятъра няколко пакета са се изгубили. Елените пръхтят недоволно. Джуджетата се тревожат и отново проверяват чувала и писъмцата до Дядо Коледа. Техните помощници- тюленчетата им светят с фенери, а бели мечета играят в снега наоколо.

В това време телефоните непрестанно звънят и всички питаме -защо Дядо Коледа закъснява.

Точно тогава мечетата намират пакетите в преспите и тюленчетата щастливи им ръкопляскат.

Джуджетата с изненада разбират, че вихрушката е отвяла писъмцата. Важното е, че изгубените пакети са сложени при другите играчки в чувала. Те си отдъхват успокоени.

Елените потропват с златни копита и вълшебната шейна на Дядо Коледа потегля. Това си представям аз и чувам стъпки. Скачам в леглото и се правя на заспала. В стаята влиза Дядо Коледа . Оставя до мен голям пакет, усмихва ми се. Аз заспивам с мисълта за него.

Наталия ГРАМАТИКОВА 3^Б клас

Магията на Коледа

Коледа е най-магичният и съществен празник в живота на един християнин. Коледа е не само празничният дух, не само ден за раздаване на подаръци, не само повод семейството да се събере. Това е Рождество Христово! Денят, в който се е родило доброто с цел да изкупи човешките грешки. В това е магията на Коледа.

Може би, много от нас не мислят така, но за мен всяка Коледа е едно ново начало. Коледа има за цел да изкупи греховете ни (Въпреки че за това изкупване на греховете има друг празник) Коледа е прераждане. Животът, който този ден се е родил преди повече от две хиляди години и до днес е повод семейството да се събере и да празнува Рождество Христово. От друга страна дядо Коледа е единственото останало добро и чисто нещо, в което вярват децата. Те се надяват на подаръци и вярват в коледния дух, така както никой възрастен не би могъл. Духът, който Коледа носи със себе си и искрицата надежда, която пламва в сърцата ни тя е най – ценното нещо, което може да притежава един човек – свободата да обича и вярва ! На Коледа и най – бедното и най – богатото дете трябва да получават това, което желаят, за да знаят и вярват, че все още има добро на този свят. Елхата и украсата внасят все повече и повече коледно настроение. В този ден цялото семейство се събира и всички си подаряват подаръци (за да им бъде приятно). По този начин те изразяват обичта помежду си. Трапезата на Бъдни вечер е от седем или девет постни ястия. А на самия коледен ден се яде баница с късметчета, за да ти върви през годината.

Коледа е уникален и свещен празник, който всеки трябва да почита и уважава. В магията на Коледа се крие обичта между хората!

Теодор ПЕТРОВ 7^Б клас

Вълшебството на Коледа

Аз вярвам в магията на Коледа. На нея се случват чудеса. Коледа се празнува в целия свят. Тя е най – известният и най – празнуваният празник. На него всяко семейство е заедно. На Бъдни вечер всички са на коледната трапеза.

Има, обаче и хора, които нямат уютни домове и отрупани с храна маси. Нямат и с кого да прекарат празника. Всяка година хиляди хора по целия свят „празнуват“ Коледа навън в студа, без храна и подслон. Някои деца сираци също карат новогодишните празници в домовете за деца, лишени от родителска грижа. За да спасим тези бедни същества от самотата на Коледа, ние всяка година организираме кампанията „Българската Коледа „ Истинската магия на този празник се състои в това да подаряваш щастие на хората.

Чрез подаряването на подаръци, ние показваме на близките, че означават нещо за нас. За огромно съжаление подаряването на подаръци има само материално значение. А това е жалко. Магията на Коледа се състои в това да даряваш щастие на хората, независимо от това дали са твои роднини или не. На този светъл празник човек не трябва да очаква подарък, трябва да дава. Това е истинският смисъл на Коледа. Мисълта, че на такъв празник (като този) има хора, които са сами, бедни и тъжни е потресаваща.

На Коледа всички трябва да са щастливи. Този празник не е само за семействата, той е за всички. На него празнуваме раждането на Исус Христос. Синът, който Господ е пожертвал, за да ни спаси. Христос е спасител на всички хора, а не само семействата, живеещи на топло.

Спомням си, когато на една Коледа се разхождах с баща си в центъра на града, че видяхме много хора, които седяха и мръзнеха на улицата. Те не се забелязваха в целия разкош на града. На мен и на баща ми ни стана тъжно. Купихме пет големи кутии сладки и двахме на всеки просяк по пътя си. Тези хора бяха учудени, но щастливи.

Нека на тази Коледа направим хора като тях щастливи. Нека не прекараме тази Коледа егоистично у домовете си! Нека да я споделим с другите!

Лилия БАЧЕВА 7^в клас

Публикуваме текстовете, участвали в коледния конкурс за есе, организиран от 51. СОУ. Текстовете бяха предадени и за конкурса на „Вести+“. Публикуваме някои от най-добрите есета.

Магията на Коледа

Усещате ли, че във въздуха витае нещо странно? Това е защото приближава най-светлият празник - Коледа. Цялата природа е омагасана! Всички са затагли дъх в очакване на чудото. Гласчетата на птиците не се чуват, клоните на дърветата не трептят, звездите светят по-ярко от всякога, а хората са изпълнени с надежда за ново начало. В лъскавите топки на елхата, украсена с много любов, греят усмихнати лица. Децата с нетърпение очакват своя подарък от Дядо Коледа. Всички мигове са вълшебни. Дори трапезата на Бъдни вечер има магическа сила за здраве, късмет, плодородие...

Коледната магия е очарователна, защото въздейства на всички хора по света и ги прави добри и щастливи!

Моника, 3.^в клас

Магията на Коледа

Магията на Коледа се крие дълбоко в сърцето на всеки един от нас. За да я има, трябва да сме щастливи. Когато го показваме, се случват чудеса.

Да се чувстваме добре сред своите близки, да ги обичаме и уважаваме. И все пак не трябва да мислим само за нашето добро, но и за това на другите около нас. На сираците, които нямат семейство, на бездомните, които не намират смисъл да продължават да живеят - на тези хора им е нужно само да знаят, че някой мисли за тях и ги обича, за да почувстват и те магията на Коледа.

Хората украсяват своите къщи малко преди празника, за да поддържат своето и на семейството си коледно настроение, за да почувстват топлината и красотата в техния дом, да усетят магията. Това е нещото, което най-много липсва на сираците и бездомните.

И когато на Бъдни вечер си седнал на богатата трапеза вкъщи със своите близки, се чувташ страхотно. През това време обаче бездомните гледат през прозореца и мечтаят за този невъзможен лукс. Ако някой се сети да сподели трапезата си с някоя нещастна душа, ще се чувства добре от това, че е подарил магията на Коледа още на един човек.

За мен Коледата е един много красив християнски празник, но ми се иска всички да чувстват по този начин. За съжаление, не е така. В днешна България повечето хора мислят само за себе си - искат единствено да получават, но не и да дават.

Не се сещат за хората, които нямат коледна елха и подаръци, нямат богата и вкусна трапеза и не могат да се радват на снега, облечени в топли дрехи.

Това според мен е магията на Коледа - даваш и да получаващ щастие и любов. Ако нямаш чувство за съжаление към тези малки деца без родители с насълзени очи, не заслужава да си дарен с магията на Коледа. **Ралица РИЗОВА – 7 Б клас**

погледнете, разгледайте и запомнете

ОФИЦИАЛНИЯ САЙТ НА 51. СОУ

<http://51sou-info.atSPACE.com/>

КОНТАКТИ

sou51@abv.bg – официален адрес за писма

sou51sofia@abv.bg – на сайта от ученици за ученици

vesti_51@abv.bg – на вестник „ВЕСТИ +“

От извора първороден[☆]

Публикуваме това интервю по случай денят на народните будители. Авторката на текста тогава ученичката Екатерина Костова ни помогна за реализирането на тази страница. Днес авторката на интервюто е журналист във вестника за образование и наука, преди време тя направи и няколко интервюта с нашия директор. Явно, всичко е съдба и няма случайни неща!

- Какво е въздействието на народното творчество върху развитието ви като творец?

- Елисавета Багряна:

Въздействието му е много голямо и благотворно. Народното творчество е неизчерпаемо съкровище и от него започва поезията на всеки български поет – съзнателно или не. Когато младият поет стигне до извора на народните песни и почерпи от неговото богатство, той вече има основа, върху която може цял живот да твори. Въпросът е не да повтаряш сюжети, мотиви на народните песни, а просто те да влязат в твоята същност, да си усвоил стихосложенията, музиката, звученето, или с една дума – да си възприел духа на народната поезия. Тя не бива да се имитира. Аз бях на четиринадесет години, когато се запознах основно с народното творчество и благодарение на това успях по-късно да създам своя цикъл от стихове „Старонародния образ“.

- Бихте ли посочили ваши творби, вдъхновени от народното творчество?

- Елисавета Багряна:

В моята първа книга „Вечната и святата“ е споменатият вече цикъл „Старонародния образ“. Именно той е написан изцяло в духа на народното творчество. Повлияни са отделни образи, звученето е близко до народната песен, въпреки че преживяното е лично мое, минало през моето сърце. От този цикъл са стихотворенията „Синеоката“, „Кукувицата“, „Младост“.

- Коя творба сътворена от народа, е за вас образец, шедевър?

- Елисавета Багряна:

Народът е сътворил не една, а хиляди творби. В много от тях може да се намери не един образец шедевър. Ето например няколко реда от песен за Крали Марко:

Зазори се зорна зора.

*Не било зорна зора,
май е било добър юнак,
добър юнак, с добра коня*

В отделни народни песни има истински бисери. Например в „У Недини слънце грее“:

*У Недини слънце грее,
То не било ясно слънце,
най ми била сама Неда:
с черни очи еленови,
с дълги клепки босилкови,
с бели зъби бисерови,
с тънка снага самодивска.*

Ето и още един шедевър, наситен с тънък лиризм и хумор:

*„Два са млади у ливада любят,
и те мислят никой не ги знае.*

*Видяла ги зелената трева,
пък казала на зелената гора,
гората каже на валки овчари,
овчар каже на сивото стадо,
стадото каже на студена вода,
а те мислят никой не ги знае.*

- Всяко поколение открива и черпи красота, мъдрост и вдъхновение от народното творчество. Кои са пътищата които водят до него?

- Елисавета Багряна:

Мисля, че най-напред трябва да се обикне народното творчество и младите хора да се запознаят със сборниците с народните умотворения и песни. Но това е, така да се каже книжовно запознанство. Най-дълбоко опознаване може да има, когато младият човек отиде сред народа, наблюдава неговия живот, труд, желаниа, вълнения, грижи, и радости; когато чуе песните, които придружават всяка дейност на човека от народа. Това го зная от личен опит – като завърших гимназия сама пожелах да отида учителка на село, защото не познавах живота на нашия народ в селата. И „Старонародни образи“, макар и плод на това лично опознаване на живия допир с народа, създаден много по-късно с неговите мисли и стремежи.

*Разговора води:
Екатерина КОСТОВА
(тогава ученичка)*

**в анкетата е участвал и
художникът – баща на
българското анимационно
кино Тодор Динов.*

Наша ученичка издаде книга

Катарзис

На умисъ в моменти хладни,
бегла творческа идея.
Листа за думи кръвожадни,
история за Той и Нея.

Сравнени - Слънце и Луната
споделят вечна празнота.
Свидетел само е Земята:
за тях - човешка самота.

Съдбата срещна ги случайно,
а после нагло раздели.
Откриха се, сега безкрайно
гонят своите следи.

И все пак в утринна роса
очите на Луната там са още.
А пък някои слънца
греят ярко само нощем.

- Как започна да твориш?

- Ами то няма начало, когато бях на 7 години все още едва, едва пишеша, излизаха някакви детски стихотворения и малко по – малко прогрес! Естествено – първа майка ми ги прочете. Веднага ми сподели, че съм голям талант. В началото не вземах писането на стихотворения, като нещо сериозно – повече наблягах на рисуването. И от там нататък госпожите по български език – 2. - 3. клас започнаха да казват, че имам някаква способност.

- Кога започна да пишеш по-професионални неща?

- Това не беше много отдавна – бях някъде 7. - 8. клас, тогава мозъкът ми бе достатъчно съзрял, пишех за по-злободневни теми.

- Как учителката ти по БЕЛ в горен курс Диана Каменова реагира на твоето творчество?

- Тя е доста сериозен учител, но повярва в мен. Нещото, което много ми хареса в нея, е че тя призна, че имам талант, но не си промени отношението към мен - не ме превъзнасяше, и моето хоби нямаше нищо общо с учебния процес. Тя ми даваше и допълнителна литература, но не ме претоварваше. Нормалната връзка учител-ученик.

- Кога се реши да издадеш книга?

- Това е една моя много стара мечта. В началото материалът не бе достатъчно голям за издаването на книга. Преди една - две години се реших, започнах да събирам материала. Благодарение на учителката ми по философия Светлана

Драгомирова, осъществяването на книгата бе възможно, тя ме запозна с издателката – Тодора Бенедикова, която ми помогна за предпечатата.

- Как подбра стихотворенията за книгата?

- Избирах най-доброто повечето са от началото на 7-ми - края на 8-ми клас.

- Как избра името на книгата – „Катарзис“, звучи малко стряскащо?

- Периодът 9-ти -10-ти клас ми беше много еволюционно - революционен, повечето неща които пиша са лични излияния, те изразяват това, което ми се е случило. И избрах „Катарзис“, което символизира пречистването през годините. Някои ме питаха дали това не е дневникът ми. Не, тук има откъслечни моменти от моят живот.

- Каква беше реакцията на твоите приятели?

- Изненадващо за мен се оказа, че по – близките ми приятели не реагираха с възторг, а на не чак толкова близките и някои мои съученици ми споделиха, че дори съм ги разплакала не само тях, а дори и техните родители.

- Смяташ ли да издадеш нова книга и ако да, на каква тема ще бъде?

- Нямам представа, точно, но винаги съм искала да направя книга с разкази и по-скоро с комикси, това ми е мечтата още от малка. Например тези комикси няма да са само за деца - те ще могат да се четат от тийнейджъри и по-големи хора. В този комикс ще има някой супер герой, който ще помага на хората по – различни начини. Всекидневието на тийнейджъра е много напрегнато и едни млад човек има доста проблеми за решаване – например любовни, а един супер герой може да им даде и супер съвети. . .

- Първата книга, която прочете беше...

- Мики Маус, то всъщност си беше списание.

- Кое предпочиташ да рисуваш или да пишеш?

- Рисуването ми идва по-естествено и изисква по-малко усилия, но ще се опитам да ги съчета.

- Пишеш доста текстове за училищния вестник, смяташ ли това да стане твоя професия?

- Точно професия – не, по-скоро хоби. Бих писала текстове, които не изискват кой знае каква подготовка, по-скоро на теми от живота.

Автор на страницата и снимките:

Благой ЦИЦЕЛКОВ, 9.^Б.

Интервюто бе публикувано в националния седмичник за образование „Аз Буки“.

ДРУГИТЕ ЗА НЕЯ

Диана Каменова, помощник директор в 51. СОУ и учител по български език и литература:

- Полина спомена ли ви намеренията си да издаде книга?

- Не, това беше голяма изненада за мен. Тя е многостранно развит талант, дори е направила и художественото оформление на книгата си, което много ценя. Много се радвам, че се е осмелила, защото тя е прекалено скромна.

- А очаквахте ли да издаде книга?

- Очаквах, че ще има опити, тъй като тя се изявява страхотно в есеистичното направление на съчиненията. Не толкова добре в другото, което е строго научно, но това не е най-важното.

- Бяхте ли чела някои от нейните стихотворения?

- Не, но тук в кабинета си имам един портрет на Елисавета Багряна, който ми е специален подарък от нея, след като участва в рисувателен конкурс. И съм много доволна, че се е развълнувала от личността на нашия патрон. Дано да има късмет детето ...

Светлана Драгомирова, учител по философия в 51. СОУ

- Кога разбрахте, че Полина Цанова има талант?

- Още първите дни, първата седмица, когато започнах да преподавам философия давах на учениците свободни теми за есета, който са доста сложни като размисъл. И понеже историята на философията включва 25-вековно гениално познание на още по-гениални хора, аз им давах теми от рода на „Има или няма Бог?“, „Познанието е свобода – невежеството е робство“ и „Свободата и човешкото достойнство са най-висшето благо... И тя в рамките на 2, 3 странички пишеше брилянтни, точни, истински, спрямо възрастта и текстове. Нейните текстове ме заковаваха дори когато не визуализирах още кой, кой е. Не помня с какво точно ме впечатли първо - дали с текст или със рисунка, защото аз се интересувам от новопостъпилите таланти в профилите по изобразително изкуство след 7. клас, но ме впечатли. След това започнахме да разговаряме за какво ли не. Тя е чудно същество дарено от Бога, начинът, по който рисува, нейната графика, прецизност, показват всъщност колко е незабележима във вихрушката от ученици. Аз не я усещам като по-малък човек, когато говоря с нея е като равен с равен. Много съм впечатлена, че момиче на осемнайсет години е толкова зряло, целенасочено и истинско, за щастие тя не е обременена от школското познание в стил зубър. Желая и да бъде оценена по-достойнство!

Откривате ли нещо от нея в себе си?

- Всеки иска да е млад и красив и талантлив. Гледам да не се бутам при младите и талантливите – малко от дистанцията на годините.

- Научихте ли нещо от нея?

- Да, такива създания, като нея ми вдъхват вяра в живота! Това ми дава сила да ставам в 5:15 и да продължавам да даскалувам!

Какъв ще стана, като...

На всички деца, които започват да пишат стихове, както и на всички онези, които вече са пораснали, но обичат поезията! И специално на 3. „а“ клас от 51. СОУ „Елисавета Багряна“

И аз като малък съм гледал небето, и аз – като всички деца – мечтаел съм тайно с крилата ракета да стигна до чужда звезда.

Баща ми ме носел на рамената и смеел се: „Детска мечта“!
А мама пощипвала бузките нежно и шепнела сладко: „Душа“!

Годините минаха бързо, израснах и вече съм в трети клас.
Мечтите ми детски ги позабравих, но казах на мама с тих глас:

„Ще пиша поеми, есета и песни, и разкази за деца, и стихове нежни на мама и тати, за моята родина, за обичта!“

Усетих как радостта бликна в сърцето –
целуна ме мама: „Късмет!
Съкровище златно, на мама детето
ще стане прекрасен поет!“

Марси, 3.^А клас

Моята детска мечта

Вече се свечерява. Листата на дърветата започват да шумолят от лекия полъх на тихия вятрец. Балканът заспива. Притихват шумовете в гората. Бухалът, кукумявката и совата започват да ловуват.

Луната показва своя сърп над дърветата. В ялната нощ се очертават сенките им и образуват странни фигури. Тихо и спокойно е. Тук там в небето се виждат бледо розови облаци, които отразяват красивия залез на слънцето. На моменти пропукват съчки от минаващо животно. Звезди трептят потъмно синьото нощно небе. Животът в гората постепенно заспива.

Далече към върховете на планината блъбукат ручейчета, като че ли по-тихо от колкото през деня.

Описах Ви началото на една нощ в гората и колко е красива тя на свечеряване. Тази дивна красота ни заобикаля отвсякъде. Нека да я пазим и да и се наслаждаваме, не да я замърсяваме. Тя е моя и твоя, на всички които я откриват, ценят и пазят. Нека да и се радваме дълго!

Моята детска мечта е да живея сред чиста природа. Искам и в градовете и в селата да е чисто и приветливо, да пеят птички, да цъфтят през цялата година красиви цветя, да има усмивки по улицата на хората.

Искам сутрин да ме среща с радост изгряващото слънце, а вечер да ме изпращат лъчите на залеза. Да слушам песните на славея и на кукувичката.

За да стане това, можем всички ние да помогнем като почистим около домовете си, из градините и горите, да посадим цветя, храсти и залесим голите склонове. Трябва да създаваме и пазим красотата, а не да я рушим!

Това написах с гордост, защото обичам нашата природа и вярвам, че я обичате и Вие!

Надя ДИНЕВА 3^Б клас

„ВЕСТИ+“ СЕ ИЗДАВА ОТ: „51 СОУ САЙТ ОТ УЧЕНИЦИ ЗА УЧЕНИЦИ“

Консултант-ръководител: Нели РАШЕВА

Асистенти: Марио Киров и Мартин МИТОВ

Водещ броя: Благой ЦИЦЕЛКОВ

Адрес на редакцията: ул. „Софийски герой“ №28, етаж 4, кабинет 410 (училищни медии)